

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19792/2022
09.10.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Георгијев адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Стојан Илић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 536/22 од 07.07.2022. године, на седници одржаној 09.10.2025. године донео је

ПРЕСУДУ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 536/22 од 07.07.2022. године у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 536/22 од 07.07.2022. године у ставу првом изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 536/22 од 07.07.2022. године у другом ставу изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 775/16 од 28.10.2021. године, исправљеном решењем Основног суда у Врању П 775/16 од 26.02.2022. године, првим ставом изреке обавезана је тужена да тужиљи по основу дуга за пружене комуналне услуге у породичној стамбеној згради која се налази у ..., у улици ... бр. ..., за период од септембра 2006. до 30.06. 2015. године плати: 262.782,66 динара за утрошену електричну енергију, 42.009,51 динара по основу пружених комуналних услуга ЈКП „Комрад“ из Врања и 71.560,00 динара по основу дуга ЈП „Водовод“ из Врања, све са законском затезном каматом од 12.02.2016. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за исплату 93.715,28 динара на основу обрачуна број .../... од 19.02.2015. године за неовлашћено потрошену електричну енергију са законском затезном каматом од 12.02.2016. године до исплате, а ставом трећим изреке и за исплату 400 евра у динарској противвредности по основу закупнине са каматом коју одређује Европска централна банка од дана подношења тужбе 12.02.2016. године до

исплате. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да накнади тужили трошкове парничног поступка од 228.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 536/22 од 07.07.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом, трећем и четвртном изреке тако што је обавезана тужена да плати тужили: 93.715,28 динара за неовлашћено потрошену електричну енергију на основу обрачуна број .../... од 19.02.2015. године са законском затезном каматом од 12.02.2016. године до исплате и 400 евра у динарској противвредности по основу неисплаћене закупнине са каматом од 12.02.2016. године до исплате по стопи коју одређује Европска централна банка, као и да јој накнади трошкове парничног поступка од 233.060,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

У односу на одлуку из првог става изреке побијане пресуде, по оцени Врховног суда посебна ревизија тужене није дозвољена из било ког од разлога предвиђених чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку. Посебна ревизија је изузетно правно средство које се, због погрешне примене материјалног права, може изјавити на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП) против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом. Одлуку о томе доноси Врховни суд на основу члана 404. став 2. ЗПП, у вези с чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ценећи потребу одлучивања о том правном средству због разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Пошто се посебном ревизијом изјављеном у конкретном случају оспорава утврђено чињенично стање и указује на битне повреде одредаба парничног поступка што нису разлози за изјављивање овакве ревизије, Врховни суд је одлучио као у првом ставу изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије тужене у односу на одлуку из првог става изреке побијане пресуде, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија у овом делу није дозвољена.

Према члану 403. став 1. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради дуга поднета је 18.02.2016. године, а вредност предмета спора побијеног дела износи 376.352,17 динара, што очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, па је ревизија недозвољена и као таква одбачена другим ставом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

Одлучујући о побијаној пресуди у преосталом делу који се побија ревизијом у складу са чл. 403. став 2. тачка 2. и 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној

дужности, а такође нису учињене ни друге битне повреде одредаба парничног поступка на које се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, 01.09.2006. године парничне странке су закључиле усмени уговор о закупу којим је тужила издала у закуп туженој свој двоипособан стана у ... у Улици ... бр. ..., који се налази у породичној кући у којој је тужена становала са породицом до пресељења у ..., за месечну закупнину од 85 евра, која је споразумно повећана 2008. године на 100 евра. Уговорено је и да тужена плаћа утрошену електричну енергију, воду и комуналне услуге. У помоћној згради је живела још једна студенткиња као станар, па су плаћале трошкове по члану породице, а помоћна зграда је имала помоћни монофазни струјомер. Тужена није уредно плаћала утрошену електричну енергију, воду и комуналне услуге, због чега је покренуто више поступка за извршење ради наплате дуговања против тужиле као власника, а такође је два пута струја искључивана због неплаћања. Закупнину је тужена, по договору, давала оцу тужиле, а од 2012. године, када се и он преселио у, комшиници и последњи пут је платила 15.04.2015. године 200 евра на име закупнине за јануар и фебруар месец 2015. године. Пошто се 15.06.2015. године иселила, остала је дужна за закупнину за март, април, мај и јун месец 2015. године. Странке нису сачињавале признанице о плаћању закупнине. Поред дуговања од 262.782,66 динара, утврђено је да за утрошену електричну енергију постоји евидентирани дуг тужиле од 93.715,25 динара због неовлашћене потрошње (према аналитичкој картици на основу обрачуна број .../... од 19.02.2015. године), за обрачунски период од 27.08.2014. до 19.01.2015. године, у коме је тужена са породицом користила објект на коме је регистрована неовлашћена потрошња. С тим у вези је против тужиле вођен кривични поступак, па је тужила наведени износ у целости измирила.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак другостепеног суда да је основан тужбени захтев за исплату потрошене електричне енергије настале неовлашћеним прикључивањем за период од 27.08.2014. до 19.01.2015. године, који почива на одредби члана 210. Закона о облигационим односима, као и за закупнину за последња четири месеца у којима је тужена користила тужилин стан, у смислу одредаба чл. 567. и 570. ст. 1. и 2. истог закона, о чему је другостепени суд дао разлоге које овај суд у свему прихвата.

С обзиром на изложено, наводима ревизије се неуспешно оспорава побијана пресуда, па је Врховни суд одлучио као у трећем ставу изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић